

Mèrit esborrat

El *Diccionari de la literatura catalana* diu moltes coses de l'activitat literària, periodística i política de Francesc Altés i Casals, mort a Marsella, el 1838, autor en llengua castellana, però s'oblida de dir que és autor del primer drama romàntic que s'estrena a Catalunya, *Mudarra* (1833), representat al Teatre de la Santa Creu de Barcelona, avui Teatre Principal, com diu l'historiador Francesc Massip, professor de la Rovira i Virgili i de l'Institut del Teatre.

Lleó XIII, anticristià

Umberto Eco (*El cementiri de Praga*) diu que Lleó XIII acull amb satisfacció l'edició d'un llibre on es titlla Francesco Crispi, primer ministre italià, de corrupte i satànic, a més de francmaçó, *Le 33ème Crispi*. Crispi havia fet construir en una plaça romana un monument a Giordano Bruno, víctima de la intolerància eclesial, i això va treure de polleguera el Vaticà. Per tant, escriu Eco, "imaginem-nos l'alegria del pontífex en llegir aquells documents anticrispians" (*anticrispians*), fins al punt que va enviar l'apostòlica benedicció a l'autora del llibre. Segons Random House Mondadori i Carme Arenas, la causa de l'alegria del sant pare va ser que aquells documents eren "anticristians".

El misteriós Franch i Roca

Edicions 62 deixa que Amadeu Hurtado parli a les seves memòries (*Quaranta anys d'advocat*), com feia a les edicions anteriors, del diputat federal Franch i Roca. Ho fa en tres ocasions. Per sort, l'índex onomàstic s'oblida d'incloure'l, perquè aquest diputat es diu José Franchy y Roca, i era canari.

Enterren un vi italià

El DIEC1 i el 2, a diferència de la Gran Enciclopèdia Catalana i l'Alcover-Moll, diuen que el falern és un vi que ja no es fa: "A l'antiga Roma, vi famós, produït al territori del mateix nom." Actualment encara es produeix.

Albert Rossich demana que "Els Nostres Clàssics" publiqui els millors autors del XVII i del XVIII

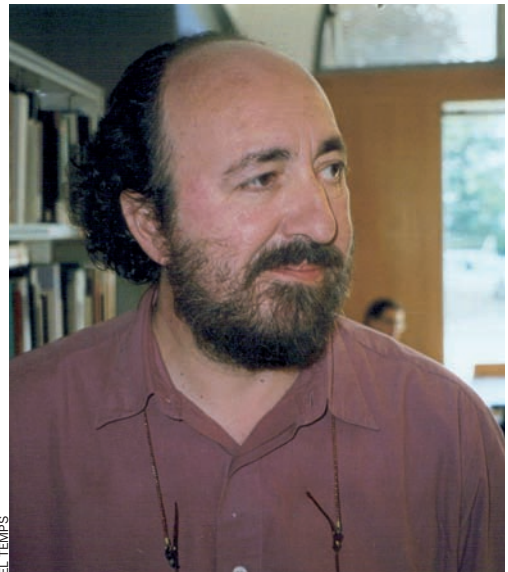
Albert Rossich, professor de la Universitat de Girona, acaba la introducció al volum *L'edat moderna* –dirigit per ell– de la sèrie de Vicens Vives "Panorama crític de la literatura catalana" –coordinada també per ell–, amb una queixa contra la col·lecció "Els Nostres Clàssics" de Barcino. L'especialista en el Barroc i màxim impulsor dels estudis destinats a foragitar el terme *Decadència*, amb el qual s'ha estigmatitzat l'època compresa entre l'edat mitjana i la Renaixença, hi diu que "és un fet poc afortunat que la benemèrita col·lecció 'Els Nostres Clàssics' eviti de publicar entre els nostres clàssics els millors escriptors moderns –amb excepcions més aviat atzaroses". El dia que això finalment s'hagi esmenat, hi afegeix, "s'haurà fet un gran pas en la normalització de la història de la literatura catalana". Els autors que Barcino es nega a considerar com a clàssics són bàsicament els del Barroc, Rococó i Il·luminisme, els dels segles XVII i XVIII.

La desconsideració de la prestigiosa col·lecció de Barcino envers els autors moderns –la gran excepció és Pere Serafí, i això gràcies al prestigi del seu editor, el fillol Josep Romeu i Figueres– contrasta amb la creixent estima dels estudiosos per l'extensa i variada producció literària de l'època. Per això, el professor Rossich pot acabar la seva introducció bo i recordant que, gràcies al gran nombre de treballs realitzats aquests darrers anys, el panorama del present dels estudis de la literatura catalana moderna es pot qualificar d'optimista. El volum que ha dirigit aporta precisament, diu, el testimoni d'aquesta renovació.

"Panorama crític de la literatura catalana" presenta una visió actualitzada de la historiografia literària catalana i, al mateix temps, ofereix una antologia de textos crítics elaborats els darrers decennis. És a dir, exposa l'estat de la qüestió de la bibliografia existent sobre obres, autors i períodes. Així, el volum *Edat moderna* sintetitza l'estat de les investigacions recents sobre la literatura que va del XVI a les primeres dècades del XIX i, alhora, una selecció dels comentaris crítics que han contribuït a reconstruir i interpretar la producció posterior a l'edat mitjana, fins al Romanticisme.

Albert Rossich s'ha encarregat de presentar els apartats dedicats a "L'època del Renaixement", Francesc Vicent Garcia, Francesc Fontanella i "L'època del Rococó i l'Il·luminisme". Pep Valsalobre s'ocupa de "La poesia al cinc-cents". August Bover i Font, de Pere Serafí. Josep Solervicens, de la "Prosa i teatre del Renaixement". Vicent Josep Escartí, de "L'època del Barroc". Eulàlia Miralles, de la "Poesia, teatre i prosa del Barroc". Joan Mas i Vives, de "La poesia i la prosa del Rococó i Il·luminisme". Gabriel Sansano, d'"El teatre abans del Romanticisme" i Josefina Salord, de Joan Ramis.

Edat moderna és el volum número 3 de la sèrie, formada per sis, i només resta per publicar-se el 2, *Edat mitjana. Segle d'or*, que, com el número 1 –*Edat mitjana. Dels orígens al prehumanisme*–, apareixerà editat sota la direcció d'Albert Hauf.

Albert Rossich ha dirigit el volum dedicat a l'Edat moderna del "Panorama crític de la literatura catalana".